

## **Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.**

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 30 juni 2018 door de heer drs. A, gemachtigde, namens mevrouw B, hierna te noemen klagster, ingediende klacht tegen mevrouw drs. C, hierna te noemen verweerster, ingeschreven in het NIP-register supervisor kinder- en jeugdpsycholoog NIP, in deze procedure bijgestaan door mr. H. Vorrsselman, advocaat.

---

### **I Het verloop van de procedure**

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 30 juni 2018;
- de brief van de secretaris van het College van 11 juli 2018 aan drs. A, waarin zij hem verzoekt een door klagster ondertekende machtiging op te sturen;
- de e-mail met bijlage d.d. 22 augustus 2018, waarbij drs. A de gevraagde machtiging overlegt;
- het verweerschrift d.d. 21 september 2018 van verweerster, waarin zij het College verzoekt eerst de ontvankelijkheid van de klacht te beoordelen;
- de brieven van de secretaris van het College van 1 oktober 2018 aan partijen, waarin zij hen meedeelt dat de zaak op de agenda van de zitting van het College van 17 oktober 2018 wordt geplaatst om de verdere procedure te bepalen, en waarin zij verweerster om nadere informatie vraagt;
- de brief van verweerster d.d. 3 oktober 2018, waarin zij de gevraagde informatie verstrekt;
- de brief van de secretaris van het College van 18 oktober 2018 aan verweerster, waarin zij meedeelt dat het College bij de bespreking van de zaak op 17 oktober 2018 tot de conclusie is gekomen dat klagster vooralsnog ontvankelijk is in haar klacht en waarin zij verweerster verzoekt een inhoudelijk verweerschrift in te dienen;
- het verweerschrift met bijlage d.d. 28 oktober 2018;
- de brief met bijlagen d.d. 3 april 2019 van mr. Vorrsselman, waarin hij meedeelt dat hij verweerster ter zitting wenst bij te staan, en waarbij hij een tweetal geanonimiseerde uitspraken overlegt van het College van Toezicht van respectievelijk de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen, en het College van Beroep van het Kwaliteitsregister Jeugd, met het verzoek deze aan het dossier toe te voegen;
- de e-mail d.d. 10 april 2019 van drs. A, waarin hij bezwaar maakt tegen het overleggen van de hiervoor genoemde uitspraken door mr. Vorrsselman.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 17 april 2019, waarbij verweerster aanwezig was, bijgestaan door mr. Vorrsselman.

Klagster heeft op de ochtend voorafgaand aan de zitting telefonisch laten weten wegens ziekte verhinderd te zijn om de mondelinge behandeling bij te wonen, en dat zij zich niet wenste te laten vertegenwoordigen door drs. A.

Bij de aanvang van de zitting heeft de voorzitter van het College te kennen gegeven dat de door mr. Vorrsselman bij brief van 3 april 2019 overgelegde uitspraken geen onderdeel uitmaken van het dossier gelet op het bezwaar van de gemachtigde van klagster.

### **II De feiten**

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

II 1. Klagster heeft een zoon, E, geboren in 2009.

II 2. Klaagster is in de periode december 2015 tot juli 2016 in behandeling geweest bij de heer D, hierna te noemen D, psycholoog in opleiding bij X, hierna te noemen de praktijk. Het eerste contact tussen klaagster en D vond in 2015 plaats naar aanleiding van een verzoek van het AMHK om hulp voor klaagster en E. Verweerster, klinisch psycholoog bij de praktijk, was hoofdbehandelaar.

II 3. Op 15 december 2015 vond het intakegesprek plaats, gevolgd door twee onderzoekscontacten in januari 2016.

II 4. Op 25 februari 2016 is er telefonisch contact geweest in een driegesprek tussen klaagster, verweerster en D.

II 5. Eind april 2016 heeft een telefoongesprek tussen klaagster en verweerster plaatsgevonden.

II 6. In de maanden erna heeft D op meerdere manieren geprobeerd contact te krijgen met klaagster. Klaagster is daar niet op ingegaan.

II 7. Verweerster en D hebben vervolgens overleg gepleegd over de ontstane situatie. Ook heeft er frequent overleg plaatsgevonden met Veilig Thuis en is met hen een scenario over hoe te handelen afgesproken.

II 8. Op 21 juli 2016 heeft D een brief aan klaagster opgesteld met de volgende inhoud:

*“Eind mei heb ik geprobeerd om telefonisch contact met je op te nemen (doel: passende hulp organiseren).*

*Je hebt aangegeven dat je geen hulp meer wenst en niet wilt dat wij (X) contact met jou opnemen. Kort daarvoor hadden wij gesproken hoe het met je gaat en waar wij zorgen over maken. Je gaf toen zelf aan dat het met jezelf, door zaken uit het verleden en de stress in je leven niet goed ging. Wij hebben vervolgens afgesproken om hulp in te zetten (.....-team van Z). Nu wij geen contact meer met je mogen opnemen is alle contact met de hulpverlening afgesloten. Het is voor ons onduidelijk of er hulp wordt opgestart. We maken ons zorgen over hoe het met je gaat en wat dit betekent voor de ontwikkeling van E. Wij melden onze zorgen daarom bij Veilig Thuis in de hoop dat er alsnog passende vervolghulp wordt ingezet voor jou en E. Uiteraard kunnen wij dit mondeling toelichten indien gewenst.”*

De brief is medeondertekend door verweerster en op 25 juli 2016 bij klaagster bezorgd.

II 9. Eveneens op 25 juli 2016 hebben verweerster en D een melding bij Veilig Thuis gedaan met de volgende inhoud:

*“Vermoedelijke klachten van moeder zijn:*

*Stemmingsklachten, emotieregulatieproblemen, verwardheid, suïcidale ideatie (tegelijkertijd benoemen ik moet er voor mijn zoon zijn), agitatie (kort lontje) en onvoorspelbaar gedrag.”*

II 10. Veilig Thuis heeft contact met klaagster opgenomen op 25 juli 2016, op dat moment is ook voornoemde brief bezorgd. Veilig Thuis is daarop een onderzoek gestart, dat werd gevolgd door onderzoek door de Raad voor de Kinderbescherming.

II 11. Op 5 september 2016 heeft klaagster telefonisch contact opgenomen met D. Bij die gelegenheid heeft hij aan klaagster een mondelinge toelichting op de melding gegeven.

II 12. Op 26 januari 2018 heeft drs. A namens klaagster een brief aan verweerster gestuurd. Daarin heeft hij verweerster verzocht klaagster te rehabiliteren door de aan Veilig Thuis gedane melding schriftelijk in te trekken.

II 13. Verweerster en D hebben drs. A per e-mail van 30 januari 2018 geantwoord dat zij niet aan zijn verzoek om de melding in te trekken voldoen.

### III Het standpunt van klaagster en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen.

Klaagster verwijt verweerster dat zij, zonder dat zij klaagster ooit persoonlijk had ontmoet, een niet onderbouwde, zeer grievende melding heeft gedaan over een vermoeden.

Daarmee heeft verweerster volgens klaagster haar geheimhoudingsplicht geschonden.

Klaagster stelt dat verweerster de meldcode niet heeft nageleefd bij het doen van de melding en dat zij er evenmin op heeft toegezien dat D de meldcode op de juiste manier toepaste.

Volgens klaagster heeft verweerster door het doen van een dergelijke melding veroorzaakt dat klaagster is gestigmatiseerd als moeder met ‘vermoedelijk’ psychiatrische problemen en een suïcide risico. Daarbij komt volgens klaagster dat de zinsnede “*Vermoedelijke klachten van moeder zijn: Stemningsklachten, emotieregulatieproblemen, verwardheid, suïcidale ideatie (tegelijktijd benoemen ik moet er voor mijn zoon zijn), agitatie (kort lontje) en onvoorspelbaar gedrag.*”, die in het rapport aan Veilig Thuis is opgenomen, niet was vermeld in de brief aan klaagster van 21 juli 2016.

Daarnaast verwijt klaagster verweerster dat zij heeft geweigerd om de melding in te trekken.

Klaagster stelt dat verweerster heeft gehandeld in strijd met de volgende artikelen van de Beroepscode 2015:

10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 23, 25, 42, 57, 59, 71, 81 en 89.

### IV Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist en daartoe onder meer, zakelijk weergegeven, het volgende gesteld.

IV 1. Verweerster heeft allereerst de vraag opgeworpen of klaagster wel ontvankelijk is in haar klacht. Verweerster stelt dat zij geen psycholoog is en geen lid van het NIP.

Zij zegt dat zij zich ooit bij het NIP heeft laten registreren in het register supervisor kinder- en jeugdpsycholoog NIP, omdat haar in een specifiek geval was gevraagd als supervisor van een psycholoog op te treden.

Verweerster stelt in het onderhavige geval noch als psycholoog, noch als supervisor te hebben gehandeld, maar als orthopedagoog, in welke hoedanigheid zij haar werkzaamheden als hoofdbehandelaar heeft uitgevoerd.

IV 2. Met betrekking tot de inhoud van de klacht heeft verweerster het volgende gesteld.

IV 3. Volgens verweerster heeft het eerste contact tussen klaagster en D op 1 juli 2015 plaatsgevonden in het Sociaal Team V. D was zowel bij de praktijk werkzaam, als –vanuit de praktijk – bij dit Sociaal Team. Het AMHK had het Sociaal Team gevraagd om hulp aan E en aan klaagster te bieden na een melding, aldus verweerster.

IV 4. In de periode erna vond onderzoek en advisering met betrekking tot E plaats. Omdat klaagster vragen had op het gebied van haar eigen functioneren en problematiek is zij naar de praktijk verwezen voor een volwassenen traject, zo stelt verweerster.

IV 5. Volgens verweerster maakten D en zichzelf zich zorgen toen het in maart/april 2016 niet lukte om tot een afspraak met klaagster te komen, omdat de problematiek van klaagster ook gevolgen kon hebben voor de zorg voor E.

IV 6. Verweerster stelt dat de praktijk eind april 2016 een telefoontje van Veilig Thuis kreeg met de mededeling dat klaagster hen had gebeld en had aangegeven dat ze wanhopig was en zelfmoordgedachten had. Naar haar zeggen heeft zij toen telefonisch contact opgenomen met klaagster die haar meedeelde dat ze het erg moeilijk had, maar dat ze er wel weer tegen kon en aan het werk ging. In dat gesprek was geen sprake meer van suicidale neigingen, aldus verweerster.

IV 7. Volgens verweerster lukte het D vanaf begin mei 2016 niet meer om contact met klaagster te krijgen, omdat ze steeds de verbinding verbrak of de telefoon helemaal niet opnam. Wel belde klaagster volgens verweerster de praktijk om aan te geven dat D haar stalkte en zei ze de politie te zullen inschakelen als hij nog contact zou opnemen.

IV 8. Verweerster heeft in haar verweerschrift toegelicht hoe zij samen met D de vervolg stappen heeft overwogen en hoe zij te werk zijn gegaan ter zake van de melding. Verweerster zegt de stappen van de meldcode wel degelijk te hebben gevolgd. Verweerster stelt dat D en zij zelf zich ervan bewust waren dat er een conflict van plichten bestond en dat zij nadat zij de stappen van de meldcode hadden gevolgd gebruik hebben gemaakt van hun meldrecht.

IV 9. Volgens verweerster is niet tegemoetgekomen aan het verzoek van klaagster om de melding in te trekken, omdat de aanleiding en reden voor de melding op het moment van de melding achteraf niet veranderen.

## V De overwegingen van het College

Ten aanzien van de klacht overweegt het College als volgt.

### V 1. Ten aanzien van de ontvankelijkheid.

Artikel 1.1.1 lid 1 van het Reglement voor het Toezicht dat de regels omtrent de klachtprocedure bij het College van Toezicht bevat, bepaalt het volgende:

*“Bij het College van Toezicht en – in beroep – bij het College van Beroep kan worden geklaagd over leden en buitengewone leden van het NIP, alsmede over diegenen die zijn ingeschreven in een van de NIP-registers en geen lid zijn van het NIP.”*

Verweerster is geregistreerd in het NIP-register supervisor kinder- en jeugdpsycholoog NIP. Voorafgaand aan haar registratie heeft verweerster in het digitale dossier onderstaande verklaring voor akkoord aangevinkt:

*“Hierbij verklaar ik dat ik op het moment van inschrijving in het door het NIP ingestelde register mij bij het beroepsmatig handelen gehouden acht aan de richtlijnen en gedragsregels die zijn vastgelegd in de Beroepscode voor Psychologen. Het beroepsmatig handelen als psycholoog omvat het gehele terrein van de psychologiebeoefening. De Beroepscode voor Psychologen vindt u op onze website.*

*Ik verklaar mij tevens te onderwerpen aan het gezag van de Colleges van Toezicht en Beroep in het kader van de klachtenprocedure zoals die is vastgesteld in de Statuten en het Reglement voor het Toezicht van het NIP.*

*Ik acht mij gehouden aan de naleving van de door de Colleges opgestelde maatregelen.”*

Verweerster stelt weliswaar geen psycholoog te zijn, maar blijktens haar brief van 3 oktober 2018 aan het College is zij wel BIG geregistreerd GZ-psycholoog en Klinisch psycholoog.

Zij is derhalve onderworpen aan het tuchtrecht.

De klacht heeft onder meer betrekking op de door verweerster samen met D bij brief van 21 juli 2016 aan klaagster aangekondigde melding bij Veilig Thuis. Deze brief heeft verweerster ondertekend met de aanduiding ‘Klinisch psycholoog.’

Ingevolge artikel 2.1.3 lid 1 van het Reglement voor het Toezicht neemt het College van Toezicht geen klacht in behandeling als de klager daarbij geen belang heeft, tenzij naar het oordeel van het College behandeling van de klacht in het belang is van de psychologie of de psychologiebeoefening. Volgens lid 2 van dit artikel wordt een klager geacht belang te hebben wanneer hij voldoet aan de begripsomschrijving van betrokkene zoals vastgelegd in de Beroepscode voor psychologen.

De definitie van betrokkene in artikel 1.2 van de Beroepscode 2015 luidt als volgt:

*“Elke persoon die direct of indirect is betrokken bij het beroepsmatig handelen van de psycholoog of die daardoor in zijn belangen wordt geraakt; zoals de cliënt, de partner en naaste verwanten van de cliënt, de opdrachtgever, de collega, student, proefpersoon, et cetera.”*

Volgens artikel 1.1 van de Beroepscode houdt beroepsmatig handelen in: *“Alle handelingen die de psycholoog verricht wanneer hij optreedt in de hoedanigheid of functie van psycholoog of gebruik maakt van de aanduiding psycholoog; hieronder valt de professionele relatie, het optreden als wetenschappelijk onderzoeker, docent, supervisor, in de media, et cetera.”*

Gelet op bovenstaande overwegingen komt het College tot de conclusie dat klaagster als betrokkene kan worden aangemerkt bij het beroepsmatig handelen van verweerster.

Klaagster is ontvankelijk in haar klacht.

## V 2. Ten aanzien van de inhoud van de klacht.

De essentie van de klacht is het volgens klaagster niet naleven van de Meldcode door verweerster en D.

Ter beoordeling ligt dan ook de vraag voor of verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld door te zijn overgegaan tot de melding bij Veilig Thuis, op de wijze zoals door haar samen met D gedaan.

Artikel 5.2.6 van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning 2015 (WMO 2015) geeft derden, zoals verweerster, die beroepshalve beschikken over inlichtingen die noodzakelijk kunnen worden geacht om een situatie van huiselijk geweld of kindermishandeling te beëindigen of een redelijk vermoeden daarvan te onderzoeken, het recht zonder toestemming van de betrokkene – in dit geval klaagster – de situatie te melden bij Veilig Thuis. De psycholoog dient daarbij het stappenplan te volgen zoals omschreven in het Basismodel meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, uitgegeven door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (hierna te noemen de Meldcode).

De stappen uit de Meldcode houden – kort gezegd – het volgende in:

1. In kaart brengen van signalen;
2. Collegiale consultatie en zo nodig raadplegen van Veilig Thuis of een deskundige op het terrein van letselduiding;
3. Gesprek met de cliënt;
4. Wegen van het geweld of de kindermishandeling;
5. Beslissen: hulp organiseren of melden.

Ten aanzien van de verschillende stappen heeft het College het volgende geconstateerd.

### Stap 1:

Verweerster heeft in haar verweerschrift en ter zitting uiteengezet hoe een en ander is verlopen. Daaruit leidt het College het volgende af. Reeds in 2015 was het AMHK, thans Veilig Thuis, bij de gezinssituatie van klaagster betrokken naar aanleiding van een melding.

Vanaf het begin van de contacten tussen klaagster en de praktijk was er toestemming van klaagster voor overleg met Veilig Thuis.

Medio april 2016 is er weer contact geweest tussen Veilig Thuis en de praktijk van verweerster, nadat klaagster Veilig Thuis had gebeld omdat zij wanhopig was en zelfmoordgedachten had.

Vanaf begin mei 2016 kreeg D geen contact meer met klaagster, omdat klaagster hem en zijn collega's had verboden om nog contact met haar op te nemen.

Uit de daaraan voorafgaande telefoongesprekken tussen klaagster, verweerster en D bleek dat het niet goed ging met klaagster.

Verweerster heeft een verantwoording gegeven van de wijze waarop de signalen in kaart zijn gebracht, te weten met gebruikmaking van de Multidisciplinaire richtlijn diagnostiek en behandeling van suïcidaal gedrag en van het Licht Instrument Risicotaxatie Kindveiligheid (LIRIK).

Naar het oordeel van het College kan uit het bovenstaande worden geconcludeerd dat de signalen op adequate en zorgvuldige wijze in kaart zijn gebracht en dat daarmee is voldaan aan Stap 1 van de Meldcode.

#### Stap 2:

Verweerster heeft verklaard dat D steeds met haar als hoofdbehandelaar overleg heeft gepleegd. Verweerster heeft voorts uiteengezet hoe zij en D in overleg met Veilig Thuis, en na anonieme consultatie door D van een klinisch psycholoog in het kader van supervisie, alsmede tijdens intervisie voor de GZ-opleiding, en de afdeling Beroepsethiek van het NIP de te volgen aanpak hebben afgewogen.

#### Stap 3:

Uit de stukken is gebleken dat klaagster het contact met de praktijk heeft verbroken en herhaaldelijk heeft laten weten dat zij op geen enkele manier openstond voor verder contact.

In die omstandigheden was het voor verweerster en D niet mogelijk het gesprek als bedoeld in stap 3 met klaagster aan te gaan.

Naar het oordeel van het College is verweerster in dit geval niet te verwijten dat zij Stap 3 (noodgedwongen) heeft overgeslagen.

#### Stap 4 en Stap 5:

Verweerster heeft verklaard dat naar aanleiding van de consultaties is besloten een open melding te doen, zodanig dat de op 21 juli 2016 opgestelde brief bij klaagster thuis werd bezorgd op 25 juli 2016, op het moment dat er een medewerker van Veilig Thuis bij klaagster was om haar bij te staan.

Naar het oordeel van het College zijn verweerster en D zorgvuldig te werk gegaan in de door hen gekozen wijze waarop zij de melding bij Veilig Thuis hebben vormgegeven en klaagster daarvan op de hoogte hebben gesteld. Ook de door hen gebruikte formulering in de melding was gezien klaagsters problematiek passend.

Verweerster heeft voorts ter zitting uiteengezet waarom ervoor is gekozen in het rapport aan Veilig Thuis andere bewoordingen te gebruiken dan in de brief aan klaagster van 21 juli 2016.

Volgens verweerster was de zinsnede in het rapport aan Veilig Thuis bedoeld als onderbouwing van de melding en heeft zij deze bewust alleen naar Veilig Thuis gestuurd om te voorkomen dat klaagster deze onder ogen kreeg op een moment dat zij alleen was. Verweerster heeft het aan Veilig Thuis overgelaten om de onderbouwing met klaagster te bespreken, hetgeen ook de enige mogelijkheid was, omdat noch verweerster noch D met klaagster contact mochten opnemen.

Op een later tijdstip, te weten op 5 september 2016, is er alsnog telefonisch contact geweest tussen klaagster en D. Pas toen was D in de gelegenheid om aan klaagster een toelichting op de melding te geven.

Het College concludeert dat verweerster gelet op de omstandigheden zoals in het bovenstaande weergegeven, terecht tot de melding in deze vorm en met deze bewoordingen is overgegaan. Niet is gebleken dat verweerster op enige wijze in haar aansturing van D ter zake is tekortgeschoten.

Dat verweerster niet is ingegaan op klagsters verzoek de melding in te trekken acht het College begrijpelijk, aangezien, zoals verweerster heeft gesteld, er destijds een gegronde aanleiding voor de melding was. Er was dan ook achteraf geen reden de melding alsnog in te trekken. Het College komt tot de slotsom dat de klacht ongegrond is.

## VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gewezen op **17 april 2019**

door:

mr. C.M. Berkhout, voorzitter,  
mr. T.A. Leenhouts-Strijker, secretaris,  
dr. H.F.A. Diesfeldt,  
prof. dr. P.T. Cohen-Kettenis,  
dr. J.P.C. Jaspers,  
leden

en ondertekend door de voorzitter,



C.M. Berkhout